

416

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 grudnia 1964 r.

w sprawie przeszacowania na dzień 1 stycznia 1965 r. zapasów niektórych artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, przeliczenia normatywów środków obrotowych oraz ustalenia i rozliczenia nadwyżek lub niedoborów własnych środków obrotowych w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 oraz z 1951 r. Nr 25, poz. 185 i Nr 51, poz. 364) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw państwowych.

§ 2. Przedsiębiorstwa określone w § 1 dokonają przeszacowania zapasów artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, na które z dniem 1 stycznia 1965 r. zostają wprowadzone nowe ceny stosownie do zarządzenia nr 502/205/63 Państwowej Komisji Cen z dnia 30 października 1963 r. w sprawie wprowadzenia w życie niektórych nowych cenników zaopatrzeniowych od dnia 1 stycznia 1965 r. (Biuletyn Cen z 1964 r. Nr 33—34, poz. 482) oraz stosownie do zarządzeń Państwowej Komisji Cen wymienionych w komunikacie Państwowej Komisji Cen, zamieszczonym w Biuletynie Cen z 1964 r. Nr 33—34, poz. 483.

§ 3. 1. Obowiązek przeszacowania dotyczy następujących grup zapasów:

- 1) materiałów podstawowych, materiałów pomocniczych, paliwa, części zapasowych maszyn i urządzeń oraz przedmiotów nietrwałych na składzie,
- 2) produkcji w toku w części dotyczącej wsadu materiałowego,
- 3) półfabrykatów i wyrobów gotowych, jeżeli do ich wykonania zostały użyte materiały objęte zmianą cen,
- 4) materiałów inwestycyjnych (zakupionych ze środków inwestycyjnych),
- 5) towarów w przedsiębiorstwach handlowych

według stanu tych zapasów na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie nowych cen (tj. na dzień 31 grudnia 1964 r.), wynikające z ksiąg rachunkowych 1964 r.

2. Wyniki przeszacowania zapasów (§§ 5—10) wprowadza się do ksiąg rachunkowych pod datą 1 stycznia 1965 r.

3. Przeszacowaniu nie podlegają przedmioty nietrwale w użytkowaniu, koszty zakupu materiałów i towarów, maszyny i urządzenia zakupione ze środków na inwestycje, materiały w przedsiębiorstwach handlowych oraz inwestycje i remonty kapitalne.

§ 4. 1. Objęte zmianą cen zapasy materiałów (§ 3 ust. 1 pkt 1 i 4) wycenia się:

- 1) w obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1965 r. cenach zakupu, po których materiały te zostały nabyte, oraz
- 2) w cenach zakupu obowiązujących od dnia 1 stycznia 1965 r.

2. Jeżeli ewidencję materiałów prowadzi się w cenach innych niż ceny zakupu, wówczas w celu ustalenia wartości tych zapasów w cenach zakupu obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1965 r. należy łączną wartość tych zapasów w cenach ewidencyjnych powiększyć lub pomniejszyć o przypadające na dane zapasy odchylenia między ceną ewidencyjną a ich ceną zakupu.

§ 5. Wynikiem przeszacowania zapasów materiałów jest różnica między wartością zapasów obliczoną według cen obowiązujących od dnia 1 stycznia 1965 r. a wartością tychże zapasów obliczoną według cen obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1965 r. z zachowaniem przepisu § 4 ust. 2.

§ 6. 1. Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar konta „Fundusz statutowy” oraz odpowiednio:

- 1) w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji materiałów — gdy materiały ewidencjonuje się w cenach zakupu,
- 2) w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji odchyleń od ceny ewidencyjnej materiałów — gdy materiały ewidencjonuje się w cenach innych niż ceny zakupu.

2. W związku ze zmianą cen koryguje się także dotychczasowe ceny ewidencyjne materiałów. Różnice wynikające ze zmiany cen ewidencyjnych materiałów podlegają księgowaniu odpowiednio na dobro lub w ciężar właściwego konta materiałów oraz w ciężar lub na dobro konta przeznaczonego do ewidencji odchyleń od ceny ewidencyjnej materiałów.

§ 7. Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 4 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar właściwych kont finansowania inwestycji (kont funduszy na inwestycje) oraz odpowiednio w ciężar lub na dobro konta przeznaczonego do ewidencji materiałów na inwestycje.

§ 8. 1. Wynikiem przeszacowania zapasów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3 jest różnica pomiędzy wartością tych zapasów po przeszacowaniu a ich wartością przed przeszacowaniem.

2. Ministerstwa (urzędy centralne) mogą wydać szczegółowe przepisy określające zasady i zakres przeszacowania zapasów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Wyniki przeszacowania zapasów wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 2 i 3 księguje się odpowiednio na dobro lub w ciężar kont funduszków określonych w § 6 ust. 1 oraz odpowiednio w ciężar lub na dobro kont przeznaczonych do ewidencji produkcji w toku, półfabrykatów i wyrobów gotowych.

§ 9. 1. Objęte zmianą cen zapasy towarów w przedsiębiorstwach handlowych (§ 3 ust. 1 pkt 5) ewidencjonowane w cenach zakupu wycenia się:

- 1) w cenach zakupu obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1965 r., po których towary te zostały nabyte, oraz
- 2) w cenach zakupu obowiązujących od dnia 1 stycznia 1965 r.

2. Wynikiem przeszacowania zapasów towarów jest różnica pomiędzy wartością zapasów obliczoną według cen obowiązujących od dnia 1 stycznia 1965 r. a wartością tychże zapasów obliczoną według cen obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1965 r.

§ 10. 1. W przedsiębiorstwach handlowych ewidencjonujących towary w cenach innych niż ceny zakupu (np. w cenach hurtowych) i rejestrujących odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi a cenami zakupu towarów objęte zmianą cen zapasy towarów wycenia się:

- 1) w cenach ewidencyjnych, stosowanych przed dniem 1 stycznia 1965 r., oraz
- 2) w cenach ewidencyjnych, które będą stosowane od dnia 1 stycznia 1965 r.

2. Dla ustalenia wyników przeszacowania oblicza się ponadto:

- 1) odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi a cenami zakupu, przypadające na objęte zmianą cen zapasy towarów przed dniem 1 stycznia 1965 r.,
- 2) odchylenia pomiędzy cenami ewidencyjnymi a cenami zakupu, przypadające na objęte zmianą cen zapasy towarów po dniu 1 stycznia 1965 r.

3. Wynikiem przeszacowania zapasów towarów ewidencjonowanych w cenach ewidencyjnych jest różnica pomiędzy wartością towarów obliczoną w cenach ewidencyjnych, które będą stosowane od dnia 1 stycznia 1965 r., a wartością tychże towarów obliczoną w cenach ewidencyjnych stosowanych przed dniem 1 stycznia 1965 r., skorygowaną o wynik przeszacowania odchyżeń od cen ewidencyjnych (ust. 2).

4. Przy księgowaniu wyników przeszacowania zapasów towarów stosuje się odpowiednio przepis § 6 ust. 1.

§ 11. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w uzasadnionych wypadkach zwolnić w porozumieniu z Ministrem Finansów z obowiązku przeszacowania niektóre przedsiębiorstwa lub też niektóre grupy zapasów, wymienione w § 3.

2. Ministerstwa (urzędy centralne) mogą upoważnić przedsiębiorstwa do ustalenia w porozumieniu z oddziałami

banków finansujących bardziej szczegółowego podziału zapasów materiałów w celu prawidłowego obliczenia wskaźnika przeliczenia normatywu zapasów materiałów, zwłaszcza zaś w tych wypadkach, kiedy normatyw zapasów materiałów nie obejmuje pewnych grup surowców.

§ 12. 1. W związku z przeszacowaniem zapasów objętych zmianą cen dokonuje się w przedsiębiorstwach, w których nastąpiło przeszacowanie, także przeliczenia normatywów środków obrotowych.

2. Wartość normatywów poszczególnych grup zapasów przelicza się przy zastosowaniu wskaźnika procentowego wynikającego z przeszacowania wartości zapasów danej grupy.

3. Wynikiem przeliczenia wartości normatywów jest różnica między wartością normatywów na dzień 31 grudnia 1964 r. obliczoną według cen obowiązujących przed 1 stycznia 1965 r. a wartością normatywów przeliczonych według cen obowiązujących od dnia 1 stycznia 1965 r. z uwzględnieniem zmian organizacyjnych.

§ 13. Jeśli zmiany funduszu statutowego wynikające z przeszacowania zapasów spowodują lub zwiększą niedobór funduszków własnych w obrocie na dzień 1 stycznia 1965 r. w stosunku do przeliczonych normatywów (lub ich części podlegającej pokryciu funduszami własnymi i pasywami stałymi), to niedobór ten podlega sfinansowaniu funduszem rozwoju i kredytem normatywnym według zasad ogólnych.

§ 14. Jeśli zmiany funduszu statutowego wynikające z przeszacowania zapasów spowodują lub zwiększą nadwyżkę funduszków własnych w obrocie na dzień 1 stycznia 1965 r. w stosunku do przeliczonych normatywów (lub ich części podlegającej pokryciu funduszami własnymi i pasywami stałymi), to nadwyżkę taką przeznacza się na fundusz rozwoju według zasad ogólnych.

§ 15. Przedsiębiorstwa państwowe nie tworzące funduszu rozwoju rozliczają nadwyżki lub niedobory funduszków własnych w obrocie, powstałe z tytułu przeszacowania zapasów i przeliczenia normatywów, według przepisów obowiązujących te przedsiębiorstwa.

§ 16. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym dokonanie przeszacowania zapasów i przeliczenia normatywów zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym zarządzeniu, z tym że wyniki przeszacowania odniesione będą odpowiednio na „Fundusz zasobowy” przedsiębiorstw spółdzielczych.

§ 17. Oddziały banków finansujących dokonają sprawdzenia prawidłowości dokonanego przez przedsiębiorstwa przeliczenia normatywów środków obrotowych na dzień 1 stycznia 1965 r.

§ 18. W zakresie rozliczenia nadwyżek i niedoborów środków obrotowych w przedsiębiorstwach handlowych z tytułu zmian cen, o których mowa w § 2, nie mają zastosowania przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu rozliczania z budżetem centralnym przez państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa handlowe wyników zmian cen towarów (Monitor Polski Nr 16, poz. 71).

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*